

ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm), som ogsaa jeg mener, at Noget kan gøres i den Retning, at Tid kan spares ved Trykning af Forelæsningerne. Saa snart en Professor er kommen saa vidt, at han kan lade sine Forelæsninger trykke, bør det ogsaa ske. Sagen er imidlertid, som jeg maatte kunne finde Anerkendelse af fra det ærede Medlems Side, at Situationen dog vistnok har forandret sig ikke saa lidt i de sidste Aar. Det er et Faktum, at der for Tiden trykkes særdeles Meget netop af Forelæsninger, saa at, naar det bliver ved paa den Maade, kan man sige, at om saa Aar vil det nødvendige Forelæsningsmateriale være trykt, og de Studerende ville da netop kun behøve at komme paa Universitetet for at faae den friere Udvikling, som Professorerne da naturlig vilde have at give enten i det frie Foredrag eller i Examinatoriets Form. I en saadan Udtrækning finder Trykning Sted, at jeg tror, at det meget snart vil være nødvendigt netop for at lette de Studerendes Anskaffelsen af disse Bøger, der jo maa blive noget dyre, eftersom det ikke altid kan kræves, at de skulle komme i Boghandelen og overgives til det større Publikum, og den enkelte Professor ganske vist Intet har tilovers af sin Gage til at betale Trykningsomkostningerne, at det bliver nødvendigt, siger jeg — hvad der, som jeg haaber, vil blive mødt med Velvillie — at søge om Forgølse af Kontoen til Fritryk. Thi netop i de sidste Aar har det vist sig, at den meget hurtig og fuldstændig er bleven forbrugt til de talrige snart lithograferede, snart autograferede Forelæsninger, Haandbøger eller Lærebøger, der ere fremkomne. Den er fuldstændig udtømt, saa at man langt fra har været istand til at give til Alle, som med Rimelighed kunne gjøre Krav derpaa.

Der er et Hovedpunkt, som jeg ved denne Leilighed til Slutning vil gjøre opmærksom paa; og med Hensyn til hvilket man ganske vist fra Universitetets Side kan gjøre Noget for at lette de Studerendes. Det, der forlanger disses Studietid, er deres Trang. Forholdet er det, at et Overmaal, i alt Fald et meget stort Antal Studerende ved vort Universitet ere i høj Grad trængende, saa at de for at kunne subsistere og betale Universitetets Forelæsninger — og det, der kræves fra Universitetets Side, er meget lidt — ere nødsagede til at overtage mange og lidt betalte Informationer, som det endda kan være vanskeligt nok at faae. Dette forlænger Studiet i høj Grad og vel at mærke ikke blot for disse i økonomisk Henseende, slet fillede Studerende, men ogsaa for Kammeraterne allerede ifølge Exemplets Magt. Man læser maatte sammen, og at gaa hurtigere frem end Kammerater er der ingen Opfordring til, tilmed naar det maatte er Kame-

raten i de mindre gunstige Forhold, der er den dygtigste. Kammeraternes Fremgang bliver Maalestoffet. Det er Noget, som i høj Grad har forlænget Studietiden — som dog er bleven betydelig kortere — at et stort Antal af de Studerende have maattet anvende saa megen Tid paa at skaffe sig Subsistensmidler. I denne Henseende har derfor jeg, som er Bestyrer for endel Legaier og særlig er Medlem af Stipendiebestyrelsen for Kommunitetet, længe haft min Opmærksomhed henvendt paa, hvad der kan gøres, og der er nu paa Grundlag af meget nøiagtige statistiske Oplysninger fremkommet Forslag paa Finantsloven for det kommende Aar om Forgølse af Kommunitetsportionernes Antal med 30. Derved vil kunne opnaas, at man i Reglen vil kunne give de virkelig Trængende Kommunitetet i Løbet af deres tredje Studieaar, og at saaledes Kommunitetet kan gribe ind der, hvor den Understøttelse slipper, som ved Rigsdagens Liberalitet kan gives gennem Ministeriet af Kommunitetet i de to første Studieaar. Nu er Forholdet det, at langt fra alle virkelig trængende Studenter kunne faae Kommunitetet i det tredje Studieaar, og at ikke engang Halvdelens faar det inden den Tid. At dette Forhold bidrager til at forlænge Studietiden, er jo indlysende. Det er Komplikationer, som jeg i de Studerendes Interesse vil gjøre opmærksom paa, for at det ikke skal tros, at Universitetet under alle de Overveielser, som det i de sidste Aar har foretaget, paa nogen Maade alene skulde have haft den Side af Sagen for Øie, der angaar Universitetslærernes Interesse, ihvorvel ogsaa den er Universitetets Interesse. Som sagt, af de Grunde, som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag nævnte, deler jeg ingenlunde den Frygt, at der fra Folkethingets Side skulde være nogen Uvillie tilfælde. Jeg haaber paa en Overveielse i det eventuelle Udvalg, som vil kunne føre til et godt og frugtbart Resultat, at ialtsald de Hovedpunkter, jeg har udhævet, maa kunne vinde Bifald, og Forslaget dermed gaa nogenlunde uskadt ud af Prøvelsen.

Beth: Det er allerede af ærede foregaaende Talere bemærket, at, om dette Lovforslag end betegner sig som vedkommende Lønningsforholdene, indeholder det dog tillige i Virkeligheden ikke saa organisatoriske Bestemmelser. Af disse skal jeg dvæle ved den, der findes i Lovforslagets § 6, og som gaar ud paa, at Afgangene til Lærerposter ved Universitetet fremtidig ikke skal være indskrænket ved nogen Examen. Jeg tror, at det er en rigtig Forudsætning, der ligger til Grund for denne Bestemmelse. Det er en Siendommelighed hos os, at man ved Embedsansættelser lægger saa særdeles Vægt paa den af Vedkommende i sin Tid bestaaende Examen. Noget Saadant sker meget